

Leeskaart AVI-M3A

de mus

tom zegt: een hut is fijn.
ik maak een hut in die boom.
met een muur en een dak.
en een raam en een deur.
tom gaat hoog de boom in.
hij kijkt waar de hut past.
nee, die tak is te dun.
en die is te kort.
maar daar kan het wel.

dan komt er een mus aan.
de mus is heel boos.
het is net of hij roept:
wat moet je in mijn boom!
ik woon hier en jij niet!
tom zegt: ik ben al weg.
daar is nog een boom.
die is ook leuk.
dag mus!

Leeskaart AVI-M3B

de pup

sem is een pup.
hij zit in een hok.
het hok is leeg.
er is geen bal en geen bot.
dat is niet leuk voor sem.
hij wil weg!

maar het hok heeft een deur.
dus sem kan niet weg.
sem rent door het hok.
dan ramt hij de deur.
en dan kan sem wel weg.

hij komt in een bos.
en kijk, daar loopt loes.
sem gaat naar haar toe.
loes is lief.
en zegt: kom maar, pup.
ik geef je een bot.
wil je ook nog een bal?

sem gaat met loes mee.
wat fijn voor sem!

Leeskaart AVI-E3A

Knappe hond

Suus heeft pas een hond.
 Hij is stoer en mooi.
 Zijn vacht is wit
 en in zijn staart zit een krul.
 Suus wist gelijk een naam: Roef.

Nu leert ze Roef iets slims.
 'Zit, Roef!', zegt ze.
 Roef blaft.
 Hij staat voor Suus en kijkt op.
 Maar zitten wil hij niet.
 'Lig, Roef!', zegt Suus.
 Weer blaft Roef.
 Hij kijkt lief naar Suus.
 Maar liggen wil hij niet.
 'Geef eens een pootje', zegt Suus.
 Roef blaft,
 maar een poot geven wil hij niet.
 Nu lacht Suus.
 'Sta, Roef!', zegt ze.
 Roef blaft en kijkt.
 En hij staat.
 'Goed zo, Roef.
 Je bent een knappe hond!'

Leeskaart AVI-E3B

Sneeuw

Roos kijkt uit het raam.
 Er ligt sneeuw!
 Vlug roept ze haar broertje.
 'Daan, pak je slee!
 We kijken wie er sneller kan.
 Ik ga vast.'
 Roos pakt haar slee.
 Ze heeft hem zelf gemaakt.
 De slee van Daan komt uit de winkel.

In de tuin is een fijne heuvel.
 Daan en Roos gaan boven staan.
 Mama roept: 'Wie het eerst bij mij is!
 Klaar? AF!'
 Roos scheurt omlaag.
 Ook Daan glijdt snel.
 Het gaat gelijk op.
 Ze zijn vlak bij mama.
 'Ga opzij, mam!', roept Roos.
 Daan gilt.
 Maar mama is te laat.
 Beng!
 Ze rolt door de sneeuw.
 Net als Daan en Roos.
 Pech, want wie wint er nu?

Leeskaart AVI-M4A

De nieuwe meester

'Zie je hem al?', vraagt Sem.
Zuchtend schudt Eva van nee.
'Hoe zou hij zijn?', vraagt ze.
'Grappig, hoop ik', zegt Sem.
'Of streng', zucht Lars.
'Als hij maar niet saai is', zegt Eva.

Een minuut later rent meester Rob de klas in.
'Ha, kinderen!'
Hij valt net niet over de drempel.
'Het spijt me dat ik zo laat ben.
De ketting van mijn fiets brak.'
Hij steekt zijn hand uit.
Lars wil de hand schudden,
maar die is pikzwart!
Meester Rob lacht. 'Lolletje!'
Hij ploft neer op zijn draaistoel.
Of nee ... ernaast!
Verbaasd kijkt hij om zich heen.
Eva proest het uit.
Daar zit hij dan, hun nieuwe meester.
Het is duidelijk: saai is hij niet!

Leeskaart AVI-M4B

Ridder Rosa

Ridder Stan zit op zijn paard.
Zijn lans heeft hij stevig vast.
Aan de overkant zit nog een ridder op een paard.
Die ziet er gevaarlijk uit.
Zijn harnas is zwart.
Ridder Stan zit te bibberen.
Als hij nu maar wint!
De winnaar krijgt een kus van de prinses.
Dat wil Stan wel,
want hij is verliefd op prinses Rosa.
Waar is ze eigenlijk?
Ze zit niet op haar plek.
Stan begrijpt er niks van.

Het is tijd.
Stan draaft op de andere ridder af.
Hij duwt hem van zijn paard.
Zelf is hij ook de sigaar: hij valt.
Stan zucht.
Geen kus dus.
Dan zet de zwarte ridder zijn helm af.
Het is Rosa!
Ze geeft Stan geen kus,
maar wel een knipoog.

Leeskaart AVI-E4A

Blubber

Tessa stapt in de bus.

‘Heb je alles, Tessa?’, vraagt meester Rik.

‘Ook schone kleren?’

‘Ja, meester’, zegt Tessa.

Ze loopt naar achteren en ploft naast Max neer.

Vandaag gaan ze op schoolreis.

Echt cool, vindt Tessa. Net een dagje vakantie.

Ze gaan een pad lopen, door een moeras.

Als ze er zijn, roept meester Rik: ‘Opgelet!

We gaan nu het natuurpad op.

Maar kijk uit waar je loopt, want naast het pad is het blubberig.

En rustig aan, het is geen race!’

Meester Rik gaat voorop. Het is een pad van planken.

Op een paar plaatsen is een touw om je aan vast te houden.

Opeens ziet Tessa dat meester Rik begint te glibberen.

Hij zwaait heen en weer ... en dan glijdt hij van de planken af.

Meester Rik staat midden in de blubber.

De prut komt tot aan zijn bovenbenen.

‘Meester Rik, wat doet u nu?’, vraagt Tessa.

‘Heeft u wel schone kleren mee?’

Meester Rik zucht. ‘Nee, die ben ik vergeten.’

Leeskaart AVI-E4B

Een stoere sport

Een stoere sport is crossen met je fiets.

Je hebt er niet veel voor nodig: een stevige fiets en een goede plek om het te doen.

In sommige gedeeltes van het bos mag je fietsen.

De route kan heel steil zijn.

Je crossfiets moet dan wel goede remmen hebben.

En banden met profiel.

Maar je kunt ook op een veldje crossen met je fiets, of op een plein.

Als je een brede plank op een kistje legt, heb je een waanzinnige schans.

Of misschien ligt er wel ergens bij jou in de buurt een berg zand.

Daar kun je dan overheen scheuren.

Met een echte stuntfiets kun je ook nog kunstjes doen.

Zoals op je achterwiel rijden, of zelfs op je voorwiel.

Als je heel goed bent, kun je snelle rondjes draaien op één wiel.

Eén ding is niet onbelangrijk: bij het stuntsen moet je altijd een helm op doen.

Als je wiel kapotgaat, kun je het vervangen.

Maar je hebt maar één hoofd!

Leeskaart AVI-M5A

Trefbal

‘Oké, tijd voor trefbal’, zegt juf Eva. Tijs heeft er zin in, want hij wil eindelijk eens van Lisa winnen. Dat is hem namelijk nog nooit eerder gelukt. De juf maakt twee teams. Gelukkig zitten Lisa en Tijs niet bij elkaar. ‘We spelen maximaal tien minuten’, roept de juf. ‘Wie als laatste over is, wint. Actie!’

Tijs ontwijkt alle ballen. Hij springt elke keer een andere kant op. Dat is een goed systeem. Nu gaat het nog makkelijk, maar steeds meer klasgenoten zijn af. Kort voor tijd zijn alleen Tijs en Lisa over. Lisa gooit de bal hard naar hem toe. Tijs springt weg, maar hij struikelt en botst tegen Bram. Die staat samen met de andere afvallers naast het speelveld. ‘Opgepast!’, roept juf Eva verschrikt.

Maar het is al te laat. Net als bij domino vallen ze één voor één om. De bal kaatst tegen de muur en rolt terug het veld op. Tijs komt snel overeind en duikt op de bal. Hij weet Lisa onverwacht te raken. Yes, eindelijk kampioen!

Leeskaart AVI-M5B

De popgroep

Jara loopt voorzichtig het lokaal in, ze is best zenuwachtig. De anderen zijn er al. Ze zijn een popgroep begonnen. Jara heeft gezegd dat ze kan zingen, want dat is haar hobby.

De popgroep is een project van juf Merel. 'Hebben jullie de muziek ingestudeerd?' vraagt ze. Ze knikken. Lizzy begint op de piano te spelen. Daarna valt Lucas in met zijn gitaar. Juf Merel knikt. Jara moet nu zingen, maar het blijft akelig stil. Jakkie, dit is weer typisch iets voor haar. 'Nog een keer', zegt juf Merel lief en ze loopt naar Jara met een echte microfoon in haar handen. Nu moet het lukken. Jara's stem is eerst nog wat gespannen, maar al gauw klinkt ze luid en duidelijk uit de boxen. Het gaat geweldig!

Als het lied afgelopen is, steekt Lucas zijn duim in de lucht. 'Yes!' En dan beginnen Lizzy, Lucas en juf Merel te applaudisseren. Voor haar? 'Wat heb jij een mooie stem, Jara,' zegt juf Merel. 'Jullie kunnen meteen wel een concert geven!'

Leeskaart AVI-E5A

Wij gaan winnen!

Robin propt zijn regenjas en de fles zonnebrandcrème in zijn voetbaltas en kijkt op zijn horloge. Dan rent hij de trap af en trekt de voordeur achter zich dicht. Tim en Elsa zitten al op de achterbank. Tims vader is vandaag de chauffeur. 'Klaar voor actie? Daar gaan we!', roept hij. Tims moeder deelt intussen chocola uit. 'Hiermee houden jullie het wel vol tot in de finale,' zegt ze, 'en die gaan jullie ook winnen.' 'Ze hebben er hard genoeg voor getraind', beaamt Tims vader. 'Ik wed dat er geen betere spelers zijn dan zij', voegt hij er optimistisch aan toe.

Vandaag spelen ze voor de Beker Gemengd Voetbal. Alle clubs uit de omgeving willen die beker winnen. Robin, Tim en Elsa zijn vast van plan om hem te veroveren. En de andere jongens en meisjes uit hun team zijn net zo fanatiek. De beker komt in de prijzenkast van hun club. 'We zijn niet te verslaan', roept Tim enthousiast en de anderen knikken.

Leeskaart AVI-E5B

Onderwaterwereld

In ons land is de zee altijd troebel. Je kunt bijna nooit de bodem zien. Daardoor vergeet je dat er onder de zeespiegel ook nog iets is. De zee is namelijk niet alleen een bovenkant. Onder het oppervlak is een heel aparte wereld, soms wel kilometers diep.

Wie op een tropisch eiland is geweest, zal dat herkennen. Want als je daar met een duikbril en snorkel onder water rondkijkt, ontdek je de charme van de onderwaterwereld. Vissen, van groot tot klein, en in alle kleuren. Kwallen en schildpadden. Af en toe zie je een slang, een zeester of een zeeslak op de bodem. Diep onder water lopen kreeften rond. Je ziet er rood, lila en crèmekleurig koraal en er groeit zelfs een soort gras! Alles wat op het land leeft, bestaat ook in zee, zeggen de mensen in de tropen.

Snorkelen in een heldere zee is dus een fijne vakantieactiviteit. En met een speciale camera kun je al dat moois onder water ook nog eens fotograferen!

Leeskaart AVI-M6A

De waakhond

Op een tropisch eiland is het erg warm. Veel deuren en ramen staan daar open voor wat koelte. Maar opgepast! Dieven zijn dol op geopende deuren, ook al is een huis privé. En agenten in rondrijdende politieauto's kunnen niet alle woningen tegelijk in de gaten houden. Daarom heeft iedereen een hond.

Die ligt aan een ketting onder een schaduwrijk afdakje. Maar niet om te chillen! Hij bewaakt het huis, het erf en de garage. Als er iemand aankomt, begint de hond te blaffen. Zijn baas gaat dan direct naar de deur om te controleren wie het is.

's Nachts mag de hond los, want honden zijn actief en lopen graag, soms wel twintig kilometer op één nacht. Iedere ochtend komt de waakhond weer terug naar zijn vaste plek, als een soort ritueel. Dan gaat hij weer gewillig aan de ketting. In de tropen komen de honden nooit in huis. Ze zijn daar dus geen huisdieren. Alleen peperdure rashondjes mogen naar binnen. Dat is logisch, want als die los rondlopen, worden ze gestolen.

Leeskaart AVI-M6B

Het monster

Mila wandelt met haar hond langs een smalle weg aan de rand van het bos. Het begint al donker te worden. Ze komen langs een chic landhuis, waar geen licht brandt. Er staat wel een vuilnisbak voor de garage, zo'n grote grijze container.

Opeens hoort Mila een vreemd geluid: een soort gerommel. Baloe, Mila's hond, heeft het ook gehoord. Zijn haren gaan overeind staan en hij begint woest te blaffen. Het geluid lijkt uit de vuilnisbak te komen. Als gehypnotiseerd staart Mila ernaar. Met z'n tweeën doen Mila en Baloe enkele stappen naar voren. Mila steekt haar hand uit ... en gooit in één keer de klep open. Meteen springt ze naar achteren.

Het is alsof de vuilnisbak explodeert. Er komt iets uit, iets harigs, dat angstig het bos in rent. Baloe scheurt er blaffend achteraan. Het ding schiet een boom in en gaat daar zitten blazen. Nu ziet Mila dat het een kat is. Ze roept: 'Laat maar, Baloe. Het is geen monster!'

Leeskaart AVI-E6A

De dief

Samira zit in de klas dromerig naar buiten te staren. Op het plein scharrelt een hond rond. De meester staat op vanachter zijn bureau. 'Mag ik even aandacht voor een ernstige kwestie? De laatste dagen zijn er op het schoolplein enkele spullen van school en van leerlingen verdwenen. Drie ballen uit het materialenhok bij de kleuters, de lunchtrommel van Isa uit 3B en de hockeystick van Paul uit groep 6A. Als je een idee hebt waar de spullen zijn, kun je me dat tijdens de middagpauze vertellen.'

Samira steekt haar vinger op. 'Meester, volgens mij weet ik wie het heeft gedaan.'

'Na de les, Samira, in verband met de privacy van de dader.'

'Maar meester, ik wil helemaal niemand beschuldigen. Het is ...'

'Samira! Het is fantastisch als je kunt helpen, maar niet nu', zegt de meester geïrriteerd.

'Kijk dan naar buiten, meester!' roept Samira.

Daar loopt de hond met een springtouw te slepen. De meester reageert verbluft: 'Samira, je bent geweldig!' Als reactie barst een oorverdovend applaus los in de klas.

Leeskaart AVI-E6B

De telefoon

Alle kinderen zijn al lang vertrokken. De klas is leeg. Tenminste, bijna leeg, want Thomas kruipt op zijn knieën tussen de tafels en stoelen door. Hij duikt zelfs onder het bureau van de meester. Hij zoekt zenuwachtig naar zijn telefoon. Vanochtend heeft hij hem mee naar school genomen, dat weet Thomas zeker. Maar nu zit het mobieltje niet meer in zijn broekzak. Een echte smartphone waar hij een eeuwigheid voor gespaard heeft! Het idee dat hij die nu mogelijk verloren heeft, beangstigt hem.

Denk na, Thomas, zegt hij tegen zichzelf, die telefoon ligt niet in het klaslokaal, want dan had je hem inmiddels wel gevonden. Waar ben je nog meer geweest? In de bosjes natuurlijk! Tijdens de pauze heeft hij daar met zijn vrienden gespeeld, naast de garages. Meteen rent Thomas als een speer naar buiten en duikt de struiken in. Een paar ogenblikken later ziet hij zijn telefoon al liggen. Hè, hè! Hij is gelukkig nog heel, en hij functioneert ook nog. Fantastisch! Thomas is nog nooit zo opgelucht geweest.

Leeskaart AVI-M7A

Een geweldig resultaat

Ravi staart naar zijn spiegelbeeld. Gek, hij ziet er normaal uit, terwijl hij barst van de zenuwen. Zo meteen wordt hij geïnterviewd door de presentator van een tv-programma. In de klas worden er al camera's geïnstalleerd. Hij ademt diep in en loopt de wc uit. Zijn hele lijf voelt raar aan.

Tien minuten later vertelt hij voor de camera over de actie van zijn groep: 'We hebben gevraagd of we het theater in het centrum gratis mochten gebruiken. Dat kon. Toen hebben we daar een voorstelling gegeven, die helemaal uitverkocht was. De kaartjes hebben we zelf verkocht.'

'Hoe kwamen jullie op het idee voor deze actie?' vraagt de presentator.

Ravi schraapt zijn keel. 'We wilden geld inzamelen voor de kinderafdeling van het ziekenhuis, voor meer computers. Die zijn namelijk ideaal voor kinderen om contact te kunnen hebben met hun vrienden en hun familie.'

'Wat een goed initiatief, zegt de presentator. 'En is de actie een beetje gelukt?'

Lachend vertelt Ravi: 'Ja, heel goed! We hebben een cheque die we nu gaan overhandigen aan de directeur van het ziekenhuis.'

De camera draait naar Lot en Jens, die een gigantische cheque in hun handen hebben. 'Wauw', roept de presentator in de microfoon, 'dat is meer dan duizend euro! Wat een fantastisch resultaat!'

Leeskaart AVI-M7B

Het Portugees oorlogsschip

Het is misschien wel enger dan een haai en groter dan een walvis. Het Portugees oorlogsschip is zo ongeveer het angstaanjagendste wat je in zee maar kunt tegenkomen. En waarschijnlijk is het niet eens wat je denkt. Het is namelijk geen schip en het is ook niet Portugees. Het is een neteldier, oftewel een kwal. En zelfs dat niet helemaal, want het is eigenlijk een verzameling van poliepen. Dat zijn kleine kwalletjes die samen het Portugees oorlogsschip vormen. Ogenschijnlijk zie je dus één dier, maar in werkelijkheid zijn het heel veel verschillende dieren.

De afzonderlijke poliepen hebben allemaal hun eigen functie. Sommige vormen samen de buik van het dier. Andere poliepen vormen lange tentakels waarmee ze slachtoffers kunnen uitschakelen. Die tentakels zitten vol met bijtend gif en kunnen wel dertig meter lang worden! Weer andere poliepen vormen een soort zeil. Dat zeil drijft boven water en vangt veel wind. Zo waait het monster met de wind mee heel ver de oceaan op.

Dat zeil is niet alleen praktisch voor het dier zelf, maar ook voor zwemmers in de omgeving. Zodra ze het zien, moeten ze maken dat ze wegkomen. Overigens hoef je niet meteen bang te zijn als je in de Noordzee wilt gaan zwemmen. Want in ons land komt dit gruwelijke zeemonster niet voor.

Leeskaart AVI-E7A

De computer van de toekomst

Wie de toekomst wil voorspellen, moet eerst het verleden bestuderen. Dus als je wilt weten hoe de computers er in de toekomst uit komen te zien, dan moet je naar de computers van vroeger kijken. Dat waren enorme apparaten die alleen in een ruimte ter grootte van een klaslokaal pasten. Ze hadden niet eens een toetsenbord en ze waren peperduur. Bovendien waren ze tergend langzaam en konden ze bijna niets.

Tien jaar later waren de computers al iets kleiner geworden, ze waren beduidend sneller en ook niet meer zo schrikbarend duur. Die ontwikkeling zette door en op die manier werden de computers steeds sneller, beter en goedkoper. Jaar na jaar. Zo gaat het continu door en de verwachting is dat het in de toekomst met dezelfde snelheid zal blijven gaan. Elke anderhalf jaar verdubbelt de geheugenruimte en halveert de aanschafprijs.

Dat betekent dat de computer van de toekomst waarschijnlijk uitermate compact en voordelig zal zijn. En zo plat dat hij bij de creditcard in je portemonnee past. Je kunt hem dus overal in stoppen, bijvoorbeeld in een bril of horloge. Je programmeert en bestuurt zo'n computer met je stem. Wil je iets weten, dan vraag je het gewoon aan je horloge of bril. Een toetsenbord is dus overbodig. De ultramoderne computers lijken in dat opzicht weer op die reusachtige machines van vroeger ...

Leeskaart AVI-E7B

De speurtocht

‘Vandaag gaan we op speurtocht,’ vertelt juf Karin. ‘Elke groep krijgt een routebeschrijving en een telefoon voor nood. Bij de finish krijg je een ijsje.’ Mark, Mirjam en Ali vormen samen een groepje. ‘De superspeurders!’, roept Ali enthousiast. ‘Wij gaan winnen!’, schreeuwt Mark optimistisch.

Dat blijkt echter moeilijker dan gedacht, want een uur later zijn ze de weg kwijt.

Mirjam moppert: ‘Die beschrijving is totaal niet logisch.’

‘Toch wel,’ zegt Ali. Hij wijst triomfantelijk op een bordje waarop staat: ITALIAANS IJS. ‘Dat is vast het eindpunt!’

‘Yes, we hebben gewonnen, we zijn de eersten!’, roept Mark.

‘Laten we alvast bestellen,’ zegt Mirjam, ‘want ik ga echt niet wachten totdat iedereen er is.’

Ze nemen elk drie bolletjes ijs. ‘De juf betaalt’, zegt Ali tegen de verkoopster. Het meisje aarzelt even, maar dan verschijnt er een lach op haar gezicht: ‘Vooruit dan maar!’

Maar dan belt een geïrriteerde juf: ‘Waar blijven jullie? De anderen zijn er al lang.’

Ze blijken helemaal verkeerd te zitten! Maar de juf komt hen gelukkig met haar kanariegele auto ophalen. ‘Juf, u moet wel onze ijsjes nog betalen’, waarschuwt Ali. De juf haalt haar portemonnee tevoorschijn. ‘Niet verklappen, hè,’ zegt ze met een knipoog, ‘want de anderen kregen maar een waterijsje.’

Leeskaart AVI-PlusA

Termieten

Ze zijn iets groter dan mieren en hun herseninhoud is kleiner dan een zandkorrel. Toch kunnen termieten uiterst indrukwekkende prestaties leveren. Van een enkele termiet kun je weinig bijzondere wapenfeiten verwachten. Maar met miljoenen exemplaren bij elkaar zijn ze tot de opmerkelijkste dingen in staat. Ook al zijn ze klein, ze kunnen nesten bouwen met torens erop die wel twee meter hoog zijn. En die bouwwerken hebben ook nog eens een enorme ondergrondse ruimte. Daar vind je allerlei verschillende vertrekken. Zoals een broedkamer waar de termietenkoningin haar eitjes legt, kamers waar de larven verzorgd worden, en verblijven waar het voedsel wordt verzameld.

Het meest opvallend van alles is dat die ruimtes een vernuftig ventilatiesysteem hebben. Miljoenen termieten bij elkaar produceren samen heel wat lichaamswarmte, en die warmte moet het nest uit. Daar zijn die hoge torens voor. De warme lucht stijgt op naar de toren. Die toren zit vol met gaatjes en daar blaast de wind koele zuurstofrijke lucht doorheen. Blijft het toch te warm, dan hebben ze nog een manier om de lucht te koelen: ze slepen modder hun nest in. In die modder zit water en dat verdampt. Als water verdampt, daalt de temperatuur in de omgeving. Dat merk je zelf ook als je je hand nat maakt en er overheen blaast. Koud! Intelligent dus van die termieten, nietwaar?

Leeskaart AVI-PlusB

Parfum

Iedereen houdt ervan om lekker te ruiken. Dat is tegenwoordig zo en dat was heel lang geleden ook al het geval. Al duizenden jaren geleden, in het oude Egypte, maakten mensen reukwater van kruiden en hars uit bomen. Later, toen handelaren de heerlijkst geurende specerijen uit de hele wereld importeerden, werd parfum nog veel populairder. Maar in de pruikentijd kwam parfum pas echt in de mode. En dat had een opmerkelijke reden: er heersten toen veel ziektes, zoals de pest. Iedereen dacht dat die ziektes door water verspreid werden. Daarom wasten mensen zich nauwelijks in die tijd. Met zo'n gebrekkige hygiëne ga je natuurlijk enorm stinken, dus om die geur te verdoezelen gebruikte men enorme hoeveelheden parfum.

Nu waren niet alleen de mensen destijds niet zo fris, maar ook de parfum zelf. Parfummakers ontdekten namelijk dat sommige dieren helemaal wild werden van bepaalde geuren. De geur uit het achterwerk van een mannelijke civetkat was bijvoorbeeld woest aantrekkelijk voor de vrouwtjes. Hetzelfde gold voor bevers en muskusratten. Het effect was zo sterk dat de parfummakers dachten dat dit ook wel eens voor mensen zou kunnen werken. Daarom stopten ze die geuren ook in hun producten. Maar je hoeft niet bang te zijn als je parfum gebruikt. Deze stoffen zijn tegenwoordig heel duur en zulke onfrisse goedjes kom je er daarom niet meer in tegen.